

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci
žalobce: [osobní údaje žalobce]

zastoupený advokátem Mgr. Janem Boučkem
sídlem Opatovická 1659/4, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10 Praha 2,

za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o 545 000 Kč s přísl.

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 197 800 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 197 800 Kč od 23. 11. 2017 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba na zaplacení částky ve výši 347 200 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 347 200 Kč od 23. 11. 2017 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 31 540 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal podanou žalobou zprvu zaplacení majetkové škody ve výši 122 873 Kč, odpovídající vynaloženým nákladům na obhajobu žalobce v souvislosti s nezákonným trestním stíháním, a dále odškodnění nemajetkové újmy ve výši 559 000 Kč za nezákonné trestní stíhání vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. [spisova značka] s tím, že dne 30. listopadu 2012 bylo proti žalobci [příjmení] pro odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura [obec] pod sp. zn. [anonymizováno] [číslo] [rok] [číslo] zahájeno trestní stíhání pro obvinění pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona, rovněž dne 6. 11. 2013 zahájeno trestní stíhání pod sp. zn. [anonymizováno] [číslo] [rok] [číslo] pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1 trestního zákona. V průběhu řízení pak byl žalobce zproštěn obžaloby. Žalobce se rovněž domáhal konstatace, že došlo k nezákonnému trestnímu stíhání a nepřiměřené délce trestního stíhání. V průběhu řízení pak řízení bylo co do částky 122 873 Kč pravomocně zastaveno z důvodu skutečnosti, že ze strany žalované tato částka byla zaplacená žalobci na základě stanoviska ze dne 23. 11. 2017, došlo ke konstatování nezákonného trestního stíhání. Zároveň bylo řízení zastaveno co do částky 14 000 Kč z důvodu zpětvzetí žaloby, kdy tak žalobce nyní požaduje částky ve výši 545 000 Kč, kdy částky ve výši 500 000 Kč se domáhá odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí a částky ve výši 45 000 Kč odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního řízení vedeného proti žalobci. Nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání pak spatřoval ve skutečnosti, že trestní stíhání zasáhlo do všech oblastí jeho osobního, rodinného i pracovního života, došlo k psychické zátěži pro žalobce, když žalobce byl osobou více jak 15 let sloužící ve státní službě, podílející se na objasňování závažné hospodářské kriminality, vysokoškolsky vzdělaný. Z těchto důvodů nemohl odborně ani lidsky pochopit nezákonné trestní stíhání, a to navíc za situace, kdy první policejní orgán trestní oznámení odložil a následně potom opět došlo k zahájení trestního stíhání. S ohledem na trestní stíhání došlo k celospolečenskému odsouzení v širokém i blízkém okolí, byl nazýván „lhářem a korupčníkem“, věc byla medializována, z důvodu trestního stíhání se pak žalobce nemohl účastnit výběrových řízení při hledání zaměstnání, rovněž z důvodu trestního stíhání musel odmítnout funkci tajemníka [stát instituce]. S ohledem na trestní stíhání se nemohl účastnit jakéhokoliv výběrového řízení na pozici státního úředníka nebo úředníka územního samosprávného celku, neboť vždy po oznámení či vyplnění čestného prohlášení, kde po pravdě uvedl, že je proti němu vedeno neskončené trestní stíhání, byl znevýhodněn proti ostatním uchazečům. Žalobce rovněž byl omezen v získávání prověrky od NBU, žalobce byl kariétním státním úředníkem, rovněž osobou veřejně činnou, přičemž trestní stíhání se podepsalo na skutečnosti, že nemohl vykonávat žádné funkce a nemohl se ucházet o jakoukoliv práci odpovídající jeho vzdělání a zkušenostem. Z důvodu trestního stíhání došlo k znevážení jeho dobrého jména, cti, vážnosti a důstojnosti, byl vyloučen společně s celou rodinou z veřejných akcí v místě jeho bydliště. Rovněž jako advokátní koncipient pak musel informovat Českou advokátní komoru o trestním stíhání, žalobce byl vystaven i řízení před příslušným orgánem České advokátní komory, kde mu hrozilo pozastavení výkonu koncipientské činnosti. Rovněž byl v rámci své koncipientské činnosti ze strany několika klientů odmítnut v souvislosti s trestním stíháním, kdy odmítnutí bylo směřováno vůči zaměstnavateli žalobce [příjmení] [jméno] [příjmení]. U Obvodního soudu pro Prahu 6 nebyl připuštěn k poskytnutí právní služby a to soudcem projednávající věc s tím, že proti němu bylo vedeno trestní stíhání u stejného soudu. Trestní stíhání pro žalobce znamenalo značné psychické vypětí, mělo vliv i na jeho rodinu, došlo k narušení vztahů v rodině. V průběhu řízení pak došlo i k odluce od manželky, kdy byl podán návrh na rozvod.

2. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce u ní uplatnil dne 12. 1. 2017 nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutí ve výši 559 000 Kč, ze strany žalované pak bylo stanovisko ze dne 23. 11. 2017 sděleno, že mu náhrada majetkové škody bude poskytnuta v celkové výši 122 873 Kč, ve věci náhrady nemajetkové újmy pak došlo ke konstatování

porušení práv žalobce s tím, že žalovaná dospěla k závěru, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, ve věci délky trestního stíhání, které trvalo od 30. 11. 2012 do 12. 7. 2016 v délce 3 let a 8 měsíců, sice nelze označit řízení za trvající krátkou dobu, nicméně s ohledem na složitost věci po skutkové i procesní stránce, považovala žalovaná za dobu přiměřenou. Tedy nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu nepřiměřené délce řízení. K medializaci předmětné věci pak dospěla k závěru, že tato medializace nebyla způsobena orgány činnými v trestním řízení, kdy k věci se vyjadřoval veřejně v roce 2010 sám tehdejší ministr obrany. Navíc je otázkou, zda média přitahovala tato kauza žalobce či obdobný případ týkající se zakázek na opravy armádních budov s více než desítkou stíhaných a obžalovaných žalob ve věci vedené Městským soudem v Praze.

3. Dle procesních stanovisek mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce svůj nárok uplatnil u žalované dne 12. 1. 2017, o nároku pak bylo rozhodnuto stanoviskem ze dne 23. 11. 2017, kdy došlo ke konstataci existence nezákonného rozhodnutí a porušení práv žalobce s tím, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu nepřiměřené délce řízení. Ze strany žalované pak po podání žaloby byla zaplacená částka ve výši 122 873 Kč odpovídající majetkové škodě – nákladům vynaloženým na zrušení nezákonného rozhodnutí.

4. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané následující skutečnosti: Podstatným obsahem trestního spisu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. [spisová značka] soud zjistil, že usnesením Policie České republiky Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV expozitury [obec], [číslo jednací] ze dne [datum rozhodnutí] bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro domnělou trestnou činnost označenou jako trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona, usnesení bylo doručeno žalobci 4. 12. 2012. Usnesením ze dne 6. listopadu 2013 Policie České republiky Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality SKPV expozitury [obec], [číslo jednací] pak bylo zahájeno další trestní stíhání žalobce pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona a porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1 trestního zákona, usnesení bylo doručeno žalobci 4. 12. 2013. Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání s tím, že žalobce se měl dopustit jednání jako náměstek ředitele [anonymizováno] v době od 15. 3. 2008 až 29. 11. 2008 jako odpovědná osoba za přípravu podkladů pro veřejné zakázky a později v době od 1. 6. 2009 až 11. 7. 2010 jako ředitel a statutární zástupce zadavatele – [anonymizováno] v období nejméně od 25. 6. 2009 do 17. 12. 2009 v přesně konkrétně uvedených zakázkách jménem zadavatele bez jakéhokoliv výběrového řízení nepřiměřeně nadužíval možnosti realizace veřejných zakázek nikoliv s využitím vlastních k tomuto účelu zřízených organizačních článků [anonymizováno], případně organizačních článků Ministerstva obrany ČR, přičemž využil externí subjekt, kdy mohl využít vlastních, k tomu účelu zřízených organizačních článků, čímž došlo k nehospodárnému nakládání s finančními prostředky a takovým jednáním měl porušit dle zákona mu uloženou povinnost spravovat účelně a hospodárně majetek zaměstnavatele a jako ředitel a statutární zástupce [anonymizováno] porušil i dle organizačního řádu příspěvkové organizace [anonymizována čtyři slova] konkrétně uvedené články, čímž mělo dojít ke způsobení škody ve výši nejméně 360 000 Kč bez DPH a dále mělo dojít k porušení zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace ve vztahu k zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva obrany České republiky, při stanovení kritérií nabídkové ceny a stanovení kritéria sankce za nesplnění poskytovaných služeb i ve velmi malém a nepřiměřeném rozsahu, čímž mělo dojít k diskriminaci ostatních zájemců o účast ve výběrovém řízení, když toto kritérium odpovídalo jedinému zájemci, konkrétně uvedené společnosti, kdy tato společnost v cenové nabídce nenabídla nejnižší cenu, kdy sice jiné společnosti nabídly nižší cenu, nicméně nedosáhly na sankční kritérium, čímž mohlo dojít ke způsobení škody ve výši 44 919 288 Kč, přičemž jen díky vypovězení smlouvy pak způsobená škoda byla ve výši přes 20 000 000 Kč. Žalobce si proti prvnímu usnesení podal stížnost dne 4. prosince 2012, kterou odůvodnil dne 7. 1. 2013. I proti druhému usnesení si žalobce podal stížnost, stížnost byla zamítnuta. Vše bylo řešeno v rámci

jednoho trestního stíhání. Žalobce byl rovněž stíhán i Ing. [jméno] [příjmení], který proti usnesení rovněž podal stížnost, stížnost pak byla zamítnuta ze strany státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu. 6. Dne 12. února 2013 byl slyšen obviněný [příjmení], dne 8. 4. 2013 žalobce, sám žalobce podal v rámci svého výslechu podnět k prošetření veřejné zakázky, „Úklidové a pokojské služby, recepční služby a venkovní úklidy v zařízeních AS-PO“ pod evidenčními čísly 60057672 a čísly 72021011008560 a pozdější následné veřejné zakázky ev. č. 7206011033770. Ze strany policie byla věc postoupena jinému subjektu, žalobce vyjádřil nesouhlas s postoupením dne 16. 4. 2013. Podnět Mgr. [celé jméno žalobce] pak byl dále postoupen [anonymizována dvě slova] 17. 4. 2013. Ve věci dne 20. května 2013 byla slyšena svědkyně [příjmení], dne 17. 4. 2013 svědek [příjmení], 17. 4. 2013 svědek [příjmení], 18. 4. 2013 svědek [příjmení], 18. 4. 2013 svědek [příjmení], 23. 4. 2013 svědek [příjmení], 24. 4. 2013 svědek [příjmení], 26. 4. 2013 svědek [příjmení], 13. 5. 2013 svědek [příjmení], svědek [příjmení], 14. 5. 2013 Mgr. [jméno] [příjmení], svědek [příjmení], dne 15. 5. svědek [příjmení], 17. 5. 2013 svědkyně [příjmení], 20. 5. 2013 svědkyně [příjmení], 20. 5. 2013 svědek [příjmení], 19. 6. 2013 svědek [příjmení], 19. 6. 2013 svědkyně [příjmení], orgány činné v trestním řízení pak požádaly soud o předchozí souhlas ve vztahu k povinnosti mlčenlivosti členů a náhradníků hodnotících komisí a komisí pro otevírání obálky ve věci přesně uvedených veřejných zakázek, ze strany soudu tak bylo učiněno opatřením ze dne 18. března 2013. Ze strany policie byly vyžádány a zkoumány jednotlivé složky týkající se veřejných zakázek. Orgány činné v trestním řízení si pak shromáždily ve vztahu k předmětným zakázkám jednotlivé podklady, rovněž vyjádření a spis Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve vztahu k předmětným zakázkám, dále zápisy z porad ředitele [anonymizována čtyři slova] v průběhu doby před veřejnými zakázkami a po veřejných zakázkách, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže byl vyzván k poskytnutí odborného vyjádření ve věci konkrétně určených veřejných zakázek, žalobce a druhý obviněný pak byli upozorněni na možnost prostudovat spis v měsíci květnu a červnu roku 2014, žalobce požádal prostřednictvím svého advokáta o přerušování úkonu prostudování spisu a jeho prodloužení, ze strany Policie České republiky návrhu dne 21. července 2014 nebylo vyhověno, žalobce pak požádal o přezkoumání postupu policejního orgánu dne 28. 7. 2014, na tento podnět reagovalo Obvodní státní zastupitelství pro [část Prahy] 26. 8. 2014, ze strany orgánů činných v trestním řízení pak dne 2. 9. 2014 byl podán návrh na podání obžaloby, návrh byl určen OSZ pro [část Prahy]. Obžaloba byla podána k Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 9. 10. 2014, ze strany soudu bylo nařízeno hlavní líčení na 12. 2. 2015, nynější žalobce pak požádal o jiný termín jednání s ohledem na dobu jarních prázdnin, z tohoto důvodu věc byla odročena na 5. 3. 2015, dne 26. 2. 2015 žalobce [celé jméno žalobce] odvolal svému obhájci plnou moc, o čemž byl soud tohoto dne vyzněn, jednání bylo z tohoto důvodu odročeno na 21. 5. 2015. Dne 21. 5. 2015 proběhlo hlavní líčení, byli slyšeni obžalovaní, byli slyšeni svědci s tím, že za účelem výslechu dalších svědků jednání bylo odročeno na 16. 7. 2015. Jednání dne 16. 7. 2015 bylo odvoláno s tím, že bylo nařízeno na 28. 1. 2016, kdy obhájce nynějšího žalobce požádal o odročení jednání, jednání pak bylo z tohoto důvodu odročeno na 9. 4. 2016. Při hlavním líčení dne 9. 2. 2016 byli slyšeni svědci s tím, že někteří svědci se omluvili, jednání bylo odročeno za účelem výslechu dalších svědků na 11. 3. 2016 Hlavní líčení bylo odročeno z důvodu omluvy svědků na 8. 4. 2016, dne 12. 4. 2016 byl ve věci vyhlášen zprošťující rozsudek. Proti rozsudku si podal státní zástupce odvolání dne 19. 5. 2016, věc byla odvolacímu soudu předložena dne 21. 6. 2016, rozsudek pak byl Městským soudem v Praze potvrzen při hlavním líčení dne 12. července 2016. Věc byla pravomocně skončena ke dni 12. 7. 2016.

5. Z účastnického výslechu žalobce soud zjistil, že před trestním stíháním žalobce pracoval u Policie České republiky, která se zabývala obdobnou trestnou činností, která později byla žalobci kladena za vinu, kdy trestní stíhání pro žalobce bylo obrovským rozčarováním a zklamáním, trestní stíhání vnímal jako politické obvinění, kdy i dle žalobce rozhodující policista z expozitury v [obec] na počátku celou situaci vyhodnotil tak, že trestní oznámení odložil s tím, že tam nebyl důvodu vydávat ani meritorní rozhodnutí. Následně pak ze strany OSZ [obec a číslo] byl dán pokyn a věc

byla přikázána expozituře v [obec]. Žalobce celou situaci nezvládl psychicky, kdy navštívil svého obvodního lékaře, který mu předepsal léky, neboť vůbec nespal, později vyhledal PhDr. [příjmení] s tím, že ji znal z minulosti jako protidrogovou koordinátorku v městě [obec]. Celá situace byla o to horší, že žalobce svoji práci bral jako poslání, ať již působil v jakýchkoliv funkcích, kdy pracoval na policii ČR, na [stát, instituce], byl ředitelem dohledu nad akvizicemi. Žalobce studoval dvě vysoké školy, nikdy by si nedovolil porušit zákon, celá věc na něho velmi působila, rovněž i medializace případu. V minulosti před trestním stíháním měli lidé o žalobce zájem v tom směru, že se s ním chtěli setkávat, uctivě ho zdravili, s trestním stíháním pak došlo ke zlomu, kdy žalobce věřil, že má před sebou velkou kariéru. Před trestním stíháním měl aktivní společenský život, kdy ho zvali na různé plesy a společenské akce s lidmi, které člověk předtím viděl pouze v televizi. V době trestního stíhání pak měl štěstí, že ho vzal do advokátní praxe JUDr. [příjmení] s tím, že v případě jiných trestních stíhání je dáváno jedno sdělení policie k [obec] advokátní komoře, v případě žalobce bylo několik podnětů policie k [obec] advokátní komoře, což nebylo příjemné. U jednání u České advokátní komory žalobce zastupoval JUDr. [příjmení], kdy mu bylo doporučeno, aby do skončení trestního stíhání se neucházel o pozici advokáta a nepřihlásil se k advokátním zkouškám. Trestním stíháním žalobce pak došlo i k propadu ohledně finančního ohodnocení, kdy před trestním stíháním měl vysoké odměny, rovněž měl vysoký plat u Ministerstva obrany, kdy dostával odměny a výplaty v řádech desetitisíců až téměř stotisíců korun, což byla jistota. Nejhorší situace pak pro žalobce ve vztahu s trestním stíháním byla v souvislosti s manželským životem, kdy celkově se začal stranit společenského života, celou situaci tzv. „nedával“, doma se pak styděl. Žalobce přestal hrát hokej, rovněž došlo k ukončení kulturního života, návštěv divadel a kin, což manželku velmi zasáhlo. Žalobce se začal stranit veřejného dění, rovněž ve vztahu k práci, kterou by měl vykonávat ve městě [anonymizováno], kdy žádal zaměstnavatele, aby mohl jezdit na případná jednání po celé republice, nikoliv pak ve městě [obec]. Dvakrát nebo třikrát se stalo v advokátní kanceláři, že přišel klient, který nechtěl, aby na případu se podílel žalobce s tím, že na internetu byly informace o žalobci. Na vyhledávači Google, pokud si člověk zadal jméno žalobce, pak byly vedeny informace o trestním stíhání žalobce, sám žalobce si podal 3 žádosti o vymazání těchto informací. V koncipientské praxi pak došlo k situaci, kdy v trestním řízení při jednání soudu, kde žalobce vystupoval jako substitut za JUDr. [příjmení], byla přítomna přisedící, která rovněž byla přisedící přímo v trestní věci žalobce, tato přisedící pak sdělila rozhodujícímu soudci informace o trestním stíhání žalobce s tím, rozhodující soudce JUDr. Nový přerušil jednání a vyčinił žalobci, že vystupuje v řízení, kde se jednalo o trestní řízení dvou příslušníků [ulice] ČR s tím, že žalobce je sám v aktivních zálohách armády ČR, kdy žalobce chtěl pouze poskytnout pomoc a soudce mluvil o kolizi. Z těchto důvodů došlo k přerušení jednání, o čemž pak svědčí i jeden z protokolů o jednání, které založil k důkazu. Za toto jednání nebyla poskytnuta odměna. Před trestním stíháním žalobce již od [anonymizováno 7 slov] [stát, instituce], zajímala ho práce v oblasti práva. V rámci Policie ČR prošel řadou míst s tím, že se stal šéfem kontrolního oddělení Středočeského policejního prezidia, rovněž byl pracovník inspekce Ministerstva vnitra, byl zástupcem ředitele policie na [anonymizováno]. Později se žalobce stal členem speciálního útvaru u Policie ČR, žalobce vystudoval [anonymizováno 7 slov] [obec]. Studium absolvoval při práci, práci vnímal jako nástroj pomáhat lidem. Pracoval jako tajemník [stát, instituce], později na tuto funkci rezignoval, dostal nabídku na Ministerstvu obrany, kde zprvu pracoval jako náměstek, později se stal náměstkem [anonymizována tři slova] a následně byl na pozici ředitele. V průběhu jeho působení na Ministerstvu obrany žalobce prodělal rakovinu, úspěšně byl vyléčen. Po příchodu ministra [jméno] [příjmení] na Ministerstvo obrany žalobce své působení zde ukončil, později začal pracovat u JUDr. [příjmení] jako advokátní koncipient. Trestní stíhání na žalobce ve vztahu k jeho profesnímu životu mělo vliv v tom směru, že ve vztahu ke každé pozici ve veřejné správě, pokud se účastnil výběrového řízení, je nutné vždy vyplnit čestné prohlášení, že proti němu není vedeno trestní stíhání, sám žalobce měl i v minulosti prověrku Národního bezpečnostního úřadu na stupeň tajné, které s ohledem na trestní stíhání bylo ukončeno z důvodu žádosti žalobce, aby

nebylo zkoumáno, z jakého důvodu pak došlo k ukončení prověrky. V době trestního stíhání dostal nabídku [jméno] [příjmení] na práci tajemníka [stát instituce] s tím, že tuto nemohl přijmout s ohledem na nutnost podpisu čestného prohlášení, v roce 2014 či 2015 dostal nabídku od Ing. [jméno] na práci v [nemocnice], kdy měl pracovat v oblasti veřejných zakázek. Před nástupem do zaměstnání, což bylo již v době trestního stíhání, pak bylo nutné sdělit skutečnost trestního stíhání s tím, že k uzavření pracovněprávního poměru nedošlo, stejná situace byla i ve vztahu k možnému zaměstnání v [nemocnice]. S trestním stíháním dle žalobce jeho kariéra byla ukončena, v minulosti se zajímal o veřejné zakázky a legislativu. Nyní tedy se pomalu vrací k práci v legislativě. S ohledem na trestní stíhání si žalobce přestal věřit, díky mediální masáži se pak velmi styděl, předmětná situace vytříbila přátele, člověk začal žít jiným způsobem. Trestní stíhání žalobce velmi změnilo, byl brán jako tzv. gauner, přičemž žalobce byl naopak týmový hráč. Rovněž měl problémy v rodině, s rodiči, manželka si našla někoho jiného. Z aktivního veselého člověka se stal podrážděný morous. Z důvodu trestního stíhání žalobce byl ve stresu, nespal. Žalobce chtěl ukončit svůj život.

6. Z výslechu svědka [příjmení] et Mgr. [jméno] [příjmení] soud zjistil, že svědek je kamarádem žalobce asi po dobu 20 let. Se žalobcem se zná z doby služby u Policie České republiky a na Ministerstvu obrany. Dle svědka trestní stíhání žalobce bylo zahájeno někdy v roce 2011, táhlo se po dobu asi 5-6 let. Trestní stíhání se týkalo veřejné zakázky s tím, že svědek měl za to, že trestní stíhání je nesmyslné. Trestní stíhání bylo řešeno expoziturou [obec], druhé trestní stíhání bylo řešeno v [obec], jednalo se o dvě kauzy a dvě stejná skutková jednání, jichž se měl žalobce dopustit. Svědkovi bylo známo, že žalobce s ohledem na trestní stíhání nemohl sehnat dobré zaměstnání, když pro trestní stíhání nemohl být nikde zaměstnán, svědkovi bylo známo, že z důvodu trestního stíhání nebyl přijat ve zdravotnickém sektoru v [nemocnice] a Na [obec]. Tuto skutečnost pak věděl z rozhovoru od žalobce. Od žalobce věděl, že rovněž přišel na Českou advokátní komoru přípis Policie ČR, aby byla pozastavena jeho koncipientská praxe. Dle svědka věc byla probírána v médiích, sám svědek osobně nikdy nebyl přítomen tomu, že ve vztahu k trestnímu stíhání by někdo na žalobce osobně útočil. Před trestním stíháním byl žalobce na městě [anonymizováno] známá osoba, když zde byl tajemníkem města Kladna, náměstkem Okresního ředitelství policie České republiky. Dle svědka pak žalobce se v době trestního stíhání více stranil politického života, svědek se pak se žalobcem bavil o trestním stíhání i z důvodu jeho profese jako právníka. Dle svědka žalobce byl z trestního stíhání našťvaný, našťvanost později polevila, dle svědka délka řízení rovněž uškodila žalobci v tom směru, že po tolika letech už nikoho nezajímá výsledek trestního stíhání, kdyby trestní stíhání bylo ukončeno po půl roce, bylo by to jiné. Svědek uvedl, že zná lidi, kteří stáli při žalobci.

7. Výslechem manželky [jméno] [příjmení] soud zjistil, že dle ní probíhala dvě trestní stíhání žalobce, a to jedno v roce 2010, probíhalo poměrně dlouho, druhé trestní stíhání začalo probíhat někdy v letech 2012 či 2013. Dle svědkyně pak docházelo následně v rodině k hádkám, vážnutí komunikace, kdy žalobce řešil jenom trestní stíhání. Rovněž muselo být vysvětlováno mladšímu synovi, proč žalobce je v televizi, věc byla řešena i se staršími dětmi. [jméno] svědkyně pak v průběhu doby začala o žalobci pochybovat, došlo k rozchodu na určitou dobu, ze strany svědkyně byl zvažován rozvod, naštěstí pak svědkyně se žalobcem k sobě našli cestu zpátky. Dle svědkyně v důsledku trestního stíhání žalobce sám o sobě začal pochybovat, styděl se za trestní stíhání, musel se vyrovnat s narážkami jiných lidí, špatně hledal práci, byl zlomený. Dle svědkyně se od žalobce začali lidé odvracet, sama jednou osobně byla přítomna tomu, že při nákupu se někdo obrátil na žalobce s tím, jak se mu žije, kolik si toho nakradl a jak si to užívá. Žalobce přestal chodit do společnosti, tancovat, do kina, rovněž přestali jezdit i manželovým rodičům, aby nemuseli věci vysvětlovat. Přátelské vztahy před trestním stíháním byly udržovány asi s pěti manželskými páry, v době trestního stíhání pak zůstaly jeden až dva manželské páry, se kterými se scházeli. Žalobce v době druhého trestního stíhání bral léky na uklidnění, bylo to po dobu jednoho či dvou let. Asi po dobu půl roku spolu manželé žili odděleně, sama svědkyně byla

v manželské poradně, kde zjistila, že rovněž žalobce již v manželské poradně byl. Věc řešili s PhDr. [příjmení], před trestním stíháním byl žalobce veselý, vedl společenský život. Před trestním stíháním v minulosti žalobce pracoval na pozici zástupce ředitele policie Okresního ředitelství České republiky, rovněž pracoval na [stát. instituce] jako tajemník, pracoval u Ministerstva obrany. Dle svědkyně žalobce je známá osobnost na městě [anonymizováno]. Dle svědkyně rovněž došlo k medializaci celého případu v televizi i v tisku. Zpočátku svědkyně všechny mediální zprávy sledovala, později už do detailu ne, když se to celé pořád opakovalo. Dle svědkyně pak trestní stíhání se projevilo tak, že lidé se na žalobce a její osobu koukali skrze prsty. Vztahy už nebyly tak otevřené. Dle svědkyně se v době trestního stíhání žalobce tolik dětem nevěnoval, když z jeho strany už tam nebyla chuť a energie. To byl rovněž jeden z důvodů rozchodu mezi účastníky. Žalobce má celkem 3 děti, 2 děti z prvního manželství, jedno dítě nyní se svědkyní. Svědkyni je známo, že v době trestního stíhání se žalobce ucházel o nějaké zaměstnání, kdy konkrétně nevěděla, o jaké se jednalo s tím, že z důvodu trestního stíhání toto zaměstnání tzv. nedopadlo. Po skončení trestního stíhání došlo ke zlepšení manželských vztahů, kdy některé věci sice zůstaly, ale je to mnohem lepší.

8. Z výsledku svědka [příjmení] [jméno] [jméno] soud zjistil, že svědek žalobce zná asi 10 let, sám svědek pracoval v managementu [ulice] [anonymizována dvě slova], kdy v době, kdy přecházel v roce 2012 do [nemocnice], došlo k rozhodnutí, že věc řešená do té doby externími právníky bude řešena interním zaměstnancem, kdy byl vybrán žalobce, kdy již došlo k vyplnění dokladů s tím, že následně bylo žalobci sděleno obvinění. Z těchto důvodů pak nebylo možné žalobce zaměstnat, když se mělo jednat o pracovní místo na právním oddělení. Rovněž v době, kdy svědek byl v managementu v [nemocnice], pak měl zájem o žalobce, v době, kdy byl žalobce osloven, pak ještě trestní stíhání probíhalo, a proto nemohl být zaměstnán.

9. Z výsledku svědka [jméno] [příjmení] soud zjistil, že svědek byl přítelem žalobce, kterého znal od roku 2006. Svědek věděl o trestním stíhání žalobce, které zaregistroval rovněž v médiích. Svědek se se žalobcem před trestním stíháním vídal nepravidelně, na různých sportovních, kulturních událostech, kdy žalobce měl spoustu přátel a mnoho zájmů. Po zahájení trestního stíhání žalobce přestal komunikovat se světem, svědek má za to, že 90 % lidí se od žalobce odvrátilo, kdy byl považován za gaunera a podvodníka. V době trestního stíhání pak svědek se žalobcem nenavštěvovali kulturní a společenské akce, žalobce moc nechodil na veřejnosti. Žalobce rovněž prošel manželskou krizí, mezi žalobcem a jeho manželkou došlo k odluce na dobu kratší než 1 rok.

10. Z výpovědi svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] soud zjistil, že svědkyně pracovala jako psychoterapeutka pro žalobce na přelomu roku 2012 a 13, později řešila jeho manželskou věc na přelomu roku 2014 a 2015. O trestním stíhání žalobce věděla svědkyně z důvodu psychoterapeutického procesu, kdy za svědkyní přišel žalobce s tím, že je proti němu vedeno trestní stíhání s tím, že je neoprávněně obviněn z trestné činnosti a je třeba zvládnout stresovou situaci s tím, aby se žalobce vyrovnal s dehonestací svojí osoby, kdy se jednalo o dlouhodobou deprivaci až depresi. Ke zlepšení jeho situace v průběhu dobu nedošlo, když se započaly nabalovat manželské a rodinné obtíže, které později byly řešeny. Žalobce docházel k psychoterapeutce na přelomu roku 2012 a 2013 po dobu asi tří až čtyř měsíců, a to pravidelně zhruba jednou za 10 dní. Svědkyně pak potvrdila, že příčiny manželských problémů tkvěly ve věcech, které byly řešeny se žalobcem na přelomu roku 2012 a 2013. V rámci manželské terapie byla svědkyně kontaktována manželkou žalobce s tím, že došlo k dohodě, že žalobce přešel k psychoterapeutovi Mgr. [příjmení] a manželka žalobce pak chodila ke svědkyni, kdy zároveň bylo dvakrát absolvováno setkání za účasti obou terapeutů a manželů. Psychický stav žalobce v době manželské krize, tedy na přelomu roku 2014 a 2015 byl ve fázi mezi depresí a rezignací, tedy mezi třetím a čtvrtým stupněm čtyřbodové škály zvládnání stresu. Svědkyni bylo známo, že žalobce byl v minulosti tajemník [územní celek], kdy byl obecně známý, svědkyně se před trestním stíháním žalobce s tímto setkala v rámci skutečnosti, že v letech 2004 -2008 pracovala

jako drogová koordinátorka u [územní celek]. Před trestním stíháním pak nikdy se žalobcem neřešila žádná jeho obtíž.

11. Z výslechu svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] soud zjistil, že svědek je dlouholetý přítel žalobce, v minulosti se svědek jako ředitel policejního útvaru s celorepublikovou působností setkal se žalobcem, kdy žalobce pro něj pracoval. Poté co svědek již přestal vykonávat funkci ředitele policejního útvaru, se scházel se žalobcem jako bývalým spolupracovníkem příležitostně, později zjistil, že je proti žalobci vedeno trestní stíhání, které s ním i žalobce konzultoval s ohledem na 25letou praxi v trestním právu. Žalobce se na svědka obrátil v roce 2014 či 2015 z důvodu oznámení na Českou advokátní komoru ve věci zahájení řízení o pozastavení činnosti žalobce jako advokátního koncipienta, kdy svědek zastupoval na začátku roku 2015 žalobce při jednání, kdy žalobce podával vysvětlení na [obec] advokátní komoře. K pozastavení výkonu činnosti advokátního koncipienta nedošlo, žalobce byl z tohoto jednání nervózní s tím, že by přišel o zaměstnání, které chtěl vykonávat. Dle svědka se žalobce cítil ohrožen, že pokud by byl uznán vinným, mohl by mít existenční problémy, svědek věděl o manželských problémech žalobce. Svědek zaznamenal změnu chování žalobce, kdy tento byl dříve pracovitý, ochotný, v průběhu, kdy ho pak vídával na srazech, bylo vidět, že má žalobce problémy, je ostražitý, zaražený, bylo vidět, že řeší nějaký problém. Svědek zaregistroval medializaci případu žalobce, rovněž profesní vývoj žalobce od působnosti u útvaru Policie ČR, přes funkci tajemníka na [stát instituce] a působení na Ministerstvu obrany ČR.

12. Z Výslechu svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] soud zjistil, že svědek znal žalobce po dlouhá léta po pracovní stránce. Svědek měl zájem o žalobce jako pracovníka s tím, že měl zájem, aby dělal tajemníka na [stát instituce] či ředitele úřadu s tím, že trestní stíhání žalobci tuto práci znemožnilo, žalobce byl osloven z toho důvodu, že [územní celek] předtím nemělo lepšího tajemníka, než kterým byl žalobce. Žalobce byl ve městě [obec] znám jako osoba veřejně činná, z důvodu trestního stíhání vůbec nebylo umožněno, aby se o tuto pozici mohl ucházet. Dle svědka žalobce jednal před trestním stíháním jako profesionál, vždy se choval konzistentně, vždy se tedy bavili pouze na odborné úrovni, nikoliv na osobní. Na žalobci pak poslední dobou bylo znát, že celá kauza se na žalobci podepsala.

13. Z výslechu svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] soud zjistil, že žalobce byl u něho zaměstnán jako koncipient po dobu 5 až 6 let, kdy to bylo v průběhu jeho trestního stíhání. Žalobce znal svědek dříve po profesní stránce, kdy žalobce byl kapitán Úřadu kriminality a ochrany státu Policie České republiky, a svědek pak dělal posudek v jedné trestní kauze. Svědek nabídl žalobci práci advokátního koncipienta. Trestní stíhání na žalobce působilo tíživě, jednalo se o trestní stíhání skládající se z dílčích útoků, část věci byla delegována do [obec], dále věc byla předána do [obec]. Dle svědka byla věc poměrně dost medializována, stalo se rovněž, že svědek přidělil žalobci nějaký případ a klient neměl zájem, aby případ dělal žalobce, tato situace byla vícekrát, svědek však nebyl schopen uvést, kolikrát k této situaci došlo. Trestní stíhání na žalobce dle svědka velmi působilo, a to zejména na psychický stav, kdy tam byla i emociální tenze, kdy žalobce byl celoživotně policistou stojícím na správně straně zákona a pak se octl na druhé straně. Svědek potvrdil problémy v partnerském životě.

14. Výslechem syna žalobce – [jméno] [celé jméno žalobce] soud zjistil, že syn věděl o trestním stíhání žalobce, kdy žalobce syna nechtěl zatěžovat trestním stíháním. Později se o věci dozvěděl od manželky žalobce, dozvěděl se, že žalobce chodil k psychoterapeutovi, že to nemá jednoduché. Svědek potvrdil, že žalobce v minulosti pracoval u policie, že žalobce byl ve městě [obec] znám.

15. Z protokolu o hlavním líčení u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. [spisová značka] soud zjistil, že při hlavním líčení dne 11. 5. 2016 v trestní věci proti Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], kdy předsedou senátu byl JUDr. Kryštof Nový, pak obhájcem Ing. [jméno] [příjmení] byl žalobce jako advokátní koncipient JUDr. [jméno] [příjmení]. V rámci hlavního

líčení dne 11.5.2016 soud při jednání uvedl, že žalobce nemůže aktuálně v řízení zastupovat obžalovaného podplukovníka [příjmení] vzhledem ke kolizi ve vztahu k zástupci Ministerstva obrany, které je v předmětném řízení jako poškozený a to vzhledem k trestní věci obžaloby podané Obvodním státním zastupitelstvím pro [část Prahy] dne [datum rozhodnutí] pod sp. zn. [spisová značka], které je vedeno u tamního soudu pod sp. zn. [spisová značka], kdy dle soudce by mohlo dojít ke kolizi zájmů. Členkou senátu ve věci [spisová značka] je přisedící Bc. [jméno] [příjmení], která je ve věci [spisová značka] rovněž přisedící, tyto skutečnosti byly sděleny oběma stranám. Státní zástupce pak nesouhlasil s tím, aby byl obžalovaný zastoupen Mgr. [celé jméno žalobce]. Žalobce pak uvedl, že se omluvil, že danou záležitost na začátku jednání nezmínil, kdy vycházel z presumpce nevinu. Hlavní líčení pak bylo odročeno na 28. 6. 2016, aby nedošlo k námitkám ve vztahu k zastupující osobě – nynějšího žalobce ve vztahu k Ministerstvu obrany a ve vztahu k řízení spisové značky [spisová značka].

16. Z internetových článků,, [anonymizováno 6 slov] [webová adresa] [anonymizována dvě slova] [datum]“, z článku s názvem,, [anonymizováno 6 slov] [anonymizována dvě slova]“ ze dne 8. 4. 2014 na [webová adresa], z článku,, [anonymizována dvě slova]“ ze dne 7. 4. 2014 na Euro, z článku s názvem [anonymizováno 6 slov] [anonymizována dvě slova] [anonymizováno], [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [anonymizováno]“ ze dne 28. 3. 2014 na [webová adresa], z článků,, [příjmení] [anonymizováno 6 slov] [anonymizováno]“ ze dne 7. 2. 2014 z [webová adresa], z článku,, [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova], [anonymizována dvě slova] [anonymizováno] [příjmení]. [anonymizována dvě slova], [anonymizována dvě slova] [anonymizováno]“ ze dne 6. 2. 2014 z [webová adresa], z článku,, [anonymizováno 6 slov] [anonymizována dvě slova] [anonymizována dvě slova] [datum] [webová adresa], z článku s názvem,, [anonymizováno 6 slov] [anonymizováno]“ ze dne 16. 6. 2012 z Právo, soud zjistil pouze tu skutečnost, že o trestním stíhání žalobce bylo psáno v denících, na internetu, bylo zmiňováno jeho jméno.

17. Ze stanoviska žalované ze dne 19. 9. 2014 soud zjistil, že ve vztahu k odškodnění Mgr. [jméno] [příjmení] bylo žalovanou přiznáno odškodnění za nemajetkovou újmu za trestní stíhání ukončené Městským soudem v Praze pod sp. zn. [spisová značka], v částce 599 200 Kč při trvání trestního stíhání v délce 428 dnů. [příjmení] byla zaokrouhlena na 600 000 Kč. Zároveň byla poskytnuta písemná omluva. Z obsahu stanoviska není zřejmé, pro jakou trestní činnost byl Mgr. [příjmení] stíhán.

18. Soud zamítl návrh na výslech MUDr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], MUDr. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], rodičů žalobce, jakož i dosud nevyslechnutých dětí žalobce s ohledem na to, že soud má za to, že ve věci byl dostatečně zjištěn skutkový stav pro rozhodnutí ve věci samé, když jednak v řízení některé skutečnosti byly prokázány již výslechy jiných svědků, JUDr. [jméno] [příjmení] neznal žalobce před trestním stíháním, tudíž se nemohl vyjádřit ve vztahu k dopadům trestního stíhání na žalobce. Ve vztahu k vyšetřovatelům k domnělé trestné činnosti žalobce pak soud jejich výslech zamítl, když mu nepřísluší přezkoumávat postup vyšetřovatelů v rámci trestního stíhání.

19. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

20. Podle ust. § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.

21. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

22. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

23. Nesprávným úředním postupem je dle ust. § 13 odst. 1 citovaného zákona také porušení povinnosti učinit úkon anebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkon nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ve smyslu ust. § 13 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

24. Podle ustanovení § 31a zákona č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující.

25. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8, § 13 a 31a zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá nyní zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí ve výši 500 000 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce a dále zaplacení odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku trestního stíhání ve výši 45 000 Kč. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen byl částečně co do konstatace nezákonného rozhodnutí, nepřiměřená délka trestního stíhání žalovanou nebyla shledána, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).

26. Pro úspěšnost žalob o náhradu škody proti státu je zásadní kumulativní splnění tří zákonných podmínek a to existence nesprávného úředního postupu či nezákonného rozhodnutí, vznik škody a existence vztahu příčinné souvislosti mezi škodnou událostí-tedy nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím a vznikem škody na straně žalobce. S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a zjištěný skutkový stav se soud zabýval v první řadě otázkou, zda v průběhu trestního řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. [spisová značka] došlo k nesprávnému úřednímu postupu, konkrétně k porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Délku řízení je nutné ve světle judikatury Evropského soudu pro lidská práva hodnotit jako nepřiměřenou, pokud délka neodpovídá složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávaného případu a zároveň spočívá v příčinách vzniklých z působení samotného státu, v tomto případě orgánů činných v trestním řízení, nikoliv účastníků řízení. Celkově ve svých rozhodnutích Evropský soud pro lidská práva upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Lze tolerovat průtah v určité fázi řízení pouze však za předpokladu, že celková doba řízení není nepřiměřená. Při posuzování přiměřenosti délky řízení je nutno vzít v úvahu dvě složky práva na spravedlivý proces, totiž právo účastníka, aby jeho věc byla projednána a rozhodnuta v přiměřené době a zároveň obecný požadavek, aby v řízení bylo postupováno v souladu s právními předpisy a byla zajištěna spravedlivá ochrana účastníků. Již z tohoto důvodu není možné vycházet z nějaké abstraktní, předem dané doby řízení, která by z pohledu § 31a a popř. čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované ve Sbírce zákonů jako sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí, pod č.209/1992 Sb., dále jen, „Úmluva“) mohla být pokládána za přiměřenou. Je třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem individuálního případu (srovnej v tomto směru Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu v Brně ze dne 13.4.2011 sp.zn. Cjpn 206/2010). Při posuzování této otázky se soud zabýval jednak celkovou délkou řízení a jednak tím, zda v průběhu vše uvedených řízení došlo k průtahům ve vyřizování věci. Celková délka naříkaného řízení v rozsahu 3 let a 7 měsíců byla od zahájení trestního stíhání, tj. od doručení usnesení od zahájení trestního stíhání dne 4.12.2012

do pravomocného skončení ke dni 12.7.2016, věc byla řešena na dvou stupních soudní soustavy. Jednalo se o trestní věc žalobce, které z hlediska významu řízení pro účastníky je zásadnějšího charakteru, pokud se týká otázky viny žalobce a možného hrozby uložení trestu. Ve věci nebyla shledána žádná delší období nečinnosti ze strany orgánů činných v trestním řízení, jednalo se o poměrně složitou věc jak po stránce právní, tak skutkové, kdy bylo nutné prostudovat obsáhlé listinné důkazy vztahující se k veřejným zakázkám, vyslechnout řadu osob. Bylo prověřováno více skutků žalobce. Soud po zhodnocení shora uvedeného dospěl k závěru, že naříkané řízení shledal svojí délkou ještě za přiměřené ve vztahu k předmětu trestního řízení a nedospěl k závěru, že v tomto řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu. V tomto směru odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu vydaném pod sp.zn. 30 Cdo 2098/2012, který je aplikovatelný i pro tento případ, kdy Nejvyšší soud dospěl k závěru, že k porušení práva na přiměřenou délku soudního řízení ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a tím i nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věta druhá a třetí zákona č. 82/1998 Sb. nedochází tehdy, není-li věc projednána v ideální době, ve které by projednána být mohla, ale teprve tehdy, není-li projednána v době odpovídající její složitosti a významu předmětu řízení pro poškozeného, přičemž důvody, proč k tomu došlo, spočívají v postupu orgánu veřejné moci, a to buď zcela nebo v míře významně převažující podíl poškozeného na celkové délce projednávání věci. Zároveň musí být celková délka řízení nepřijatelná (zásah do uvedených základních práv poškozeného musí mít nezbytnou intenzitu), tj. působící poškozenému újmu spojenou s nejistotou ohledně výsledku řízení, kterou nelze v právním státě, založeném na úctě k právům a svobodám člověka. Z těchto důvodů soud žalobu co do částky 45 000 Kč zamítl (část výroku II. rozsudku), když učinil závěr, že zde není naplněn již první předpoklad pro úspěšnost žaloby, tedy existence nesprávného úředního postupu spočívající v nepřiměřené délce trestního řízení žalobce.

27. Ve vztahu k odškodnění nemajetkového újmy ve výši 500 000 Kč za nezákonné rozhodnutí v řízení bylo prokázáno, a ani nebylo zpochybnováno žalovanou, že bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona a pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1 trestního zákona, později částečně překvalifikováno jako zločin sjednávání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst.1, 2 písm.a), b) c) trestního zákona, později byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, čímž zároveň došlo ke zrušení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání žalobce. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě trestní stíhání žalobce neskončilo pravomocným odsouzením, čímž mu vznikl nárok na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 31a odst. 1 OdpŠk.

28. Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Je na žalobci, aby v řízení tvrdil a prokázal nejen existenci nezákonného rozhodnutí, ale i skutečnost, kterou lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, jež způsobilo vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s touto skutečností. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze

dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako, „rozhodnutí R 67/2016“).

29. Obecně je možné konstatovat, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život stíhané osoby, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění, „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. náleží Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).

30. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním došlo k zásahu do práv žalobce na jeho osobní, profesní, rodinný i společenský život, trestním stíháním došlo k poškození jeho cti a dobré pověsti, poškození jeho osoby v očích veřejnosti nejen v místě bydliště. Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákona a pro trestný čin zločinu sjednávání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) c) trestního zákona, za které bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Hrozba trestu v tomto případě s ohledem na možnou trestní sazbu byla v případě žalobce relativně vysoká, i když žalobce doposud nebyl trestně stíhán. Trestní stíhání trvalo 3 roky a 7 měsíců, což není úplně krátká doba vzhledem ke stavu jisté nejistoty, po kterou byl žalobce ohledně výsledku řízení udržován, a po kterou trvaly následky trestního stíhání v jeho osobnostní sféře. Povaha trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí společenské odsouzení stíhaného. S ohledem na hrozbu možného vysokého trestu odnětí svobody, délku období nejistoty a povahu trestné činnosti je nutné dospět k závěru, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu má být poskytnuto v penězích, neboť čím vyšší trest poškozenému v trestním řízení hrozí, a čím déle trestní řízení trvá, tím vyšší je jeho újma.

31. Forma a finanční výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Výsledkem žalobce a svědků, jejichž výpovědi spolu vzájemně korespondovaly a soudem byly hodnoceny jako věrohodné, bylo prokázáno, že v době trestního stíhání žalobce trpěl stresem, stíhání mělo vliv do všech sfér jeho života, vliv na jeho rodinný, společenský i profesní život. Před trestním stíháním byl žalobce úspěšným člověkem s pracovním postupem ve státní sféře, známou osobou ve městě [obec]. Trestní stíhání žalobce pak velmi zasáhlo, působilo na jeho psychiku, kdy chtěl ukončit svůj život, musel brát léky na spaní, věc řešil s psychoterapeutem, došlo k jeho společenskému propadu, žalobce se sám začal vyhýbat společnosti, přišel o přátele, dopady byly prokázány i do oblasti profesní kariéry, kdy žalobce z důvodu trestního stíhání se nemohl zúčastňovat všech výběrových řízení, kde nutností u některých bylo vždy čestné prohlášení o skutečnosti, že proti osobě není vedeno trestní stíhání. Několik klientů advokátní kanceláře, kde žalobce pracoval jako koncipient, nechťelo pracovat přímo se žalobcem z důvodu jeho trestního stíhání, trestní stíhání bylo předmětem jednání i u České advokátní komory. Trestní stíhání mělo vliv i na manželský vztah, naštěstí však nikoliv s trvalými a nevratnými dopady, když k rozpadu manželství nedošlo. V řízení rovněž bylo prokázáno, že o trestním stíhání žalobce informovaly nejen regionální, ale i celorepubliková média, kdy určitá míra medializace je přirozeným

důsledkem trestního stíhání, kdy však státu nelze přičítat k tíži narušení principu presumpce nevinny sdělovacími prostředky, neboť dochází k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu zakládá nebo zvyšuje (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 1138/2017, 30Cdo 2200/2015, 30Cdo 4280/2010).

32. Výše zadostiučinění přiznaná dle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznanému v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných věcích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhradu nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovně právních vztazích a podobně). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlí, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu (srov. v tomto směru rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, vydaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, 6/2016 pod R 67/2016).

33. Soud při stanovení výše odškodnění vycházejíc z rozhodnutí Nejvyššího soudu a snažil se nalézt shodné rysy s jinými rozhodnutími soudu v obdobné věci, kdy sám žalobce předložil případ odškodnění Mgr. [příjmení], když soud má za to, že jeho případ nelze srovnávat s případem žalobce za situace, kdy z předloženého důkazu nelze nalézt žádné společné znaky s případem žalobce a navíc případ tamní osoby nebyl projednáván soudně.

34. Soud se snažil najít případy skutkově blízkých věcí, které by se shodovaly s případem žalobce, kdy velmi podobný případ, který by se promítl do rozhodovací praxe dovolacího či alespoň odvolacího soudu, nenašel.

35. Případ žalobce pak vykazuje alespoň shodné prvky v obdobné délce trestního stíhání a druhu domnělé trestné činnosti s případem projednávaným Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp.zn. [spisová značka] a odvolacím soudem pod sp.zn. [spisová značka], kdy odvolací soud přiznal jako přiměřené odškodnění za nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč za trestní stíhání trvajícím 3 roky a 10 měsíců pro obdobnou trestnou činnost kladenou za vinu- trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst.1 a 2 písm.a) trestního zákona s hrozbou náhrady škody v řádu milionů korun, kdy rozdílnost pak byla v dopadech trestního stíhání do psychického stavu, do pracovního, rodinného i společenského života poškozeného, kdy u žalobce byly tyto dopady hodnoceny jako zásadnějšího charakteru.

36. Případ žalobce lze porovnat s řízením vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp.zn. [spisová značka], kde soud prvního stupně ve svém rozsudku ze dne [datum rozhodnutí] č.j. [číslo jednací] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne [datum rozhodnutí] č.j. [číslo jednací] přiznal tamnímu žalobci za nárok-odškodnění nemajetkové újmy částku 250 000 Kč za trestní řízení trvajícím, pět let a 3 měsíce“, kdy žalobci hrozil za trestný čin dle § 158 odst.1 písm.a), odst.2 písm.b) tehdy platného trestního zákona, trest odnětí svobody v rozsahu 3-10 let, tedy v průměru za jeden měsíc trestního stíhání částku o málo menší než 4 000 Kč měsíčně. Srovnávaný případ tamního poškozeného se lišil v delší délce trestního stíhání a vyšší trestní sankci, která hrozila poškozenému, ve skutečnosti, že poškozený v rámci trestního stíhání byl nepravomocně odsouzen. Podobnou shodu lze nalézt ve skutečnosti, že oba poškození svá povolání brala jako své poslání, soud opět dospěl k závěru, že zásahy do života žalobce byly opět vyšší než v porovnávaném případě.

37. S ohledem na prokázané skutečnosti při porovnání s případy, které se alespoň v některých shora uvedených kritériích shodovaly s případem žalobce, dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím je částka 197 800 Kč, když soud vycházel z částky 4 600 Kč za měsíc trestního stíhání (celkem bylo přiznáno za délku 43 měsíců trvání trestního stíhání), když dospěl k závěru, že případ žalobce svými zásahy zejména do profesní kariéry, společenského života, rodinného života je v tomto směru případem, kde došlo k větším zásahům do osobnostních práv žalobce než v případech srovnávaných, jiných obdobných případů se soudu nepodařilo dohledat. Částku přiznanou považuje na druhou stranu za adekvátní, a pro přiznání vyšší částky, tak jak požadoval žalobce, soud neshledal žádné opodstatnění, když po skončení trestního stíhání, v rámci něhož byl zproštěním rozsudkem zproštěn obžaloby, žalobci nebránilo a nebrání, aby se pokusil opětovně svou profesní kariéru oživit, když z výsledku vyplynulo, že se již tak začíná dařit, když se angažuje v legislativní oblasti. Rovněž bylo prokázano, že nedošlo k nevratným zásahům do rodinného života, když manželé krizi přestáli a rodinu se podařilo zachránit.

38. Soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 197 800 Kč (výrok I.). O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen, „o. s. ř.“); takto prodloužená lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy žádné okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídenní lhůtě zákonné může způsobit žalobci jakoukoliv újmu. Ve zbývající části soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (část výroku II.).

39. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř. podle poměru úspěchu a neúspěchu, když žalobce požadoval zaplacení původně částky ve výši 222 873 Kč (za obhajné 122 873Kč, odškodnění nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku řízení ve výši 45 000Kč v tomto směru do součtu soud dal částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnej rozhodnutí NS sp.zn. 30 Cdo 1435/2015), odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 500 000 Kč kdy v tomto směru do součtu soud dal pouze částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnej rozhodnutí NS 30Cdo 1435/2015) úspěšný pak byl co do částky 172 873 Kč (přiznaná částka žalovanou na nákladech obhajoby zaplacená až po podání žaloby a uplynutí šestiměsíční lhůty k projednání nároku ve výši 122 873Kč rovněž soud počítal plný úspěch za odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání po 50 000 Kč, když bylo plněno částečně žalovanou po uplynutí lhůty k projednání nároku a podání žaloby a rovněž výše plnění přiznaná soudem závisela na úvaze soudu dle § 142 odst.3 o.s.ř.) pak v rozsahu částky 50 000 Kč. Úspěšný byl žalobce v rozsahu 77,6 % po odečtení míry neúspěchu v rozsahu 22,4 %, žalobce má právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 55,2 %. Žalobci vznikly náklady nezastoupeného účastníka za podání žaloby a částečné zpětvzetí ze dne 15.1. 2018, tedy 2x 300 Kč dle § 1 a 2 vyhl. č. 254/2015 Sb., za právní zastoupení dle § 7 Vyhl.č.177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen, „AT“) za 2 úkony po 5 100 Kč á úkon, když soud vycházel z tarifní částky 100 000Kč (když jak již soud uvedl původní tarifní hodnota byla 222 873 Kč, avšak advokátka Jilková převzala zastoupení v době, kdy už řízení bylo částečně zastaveno co do částky 122 873 Kč), za převzetí věci, účast na jednání dne 15.4.2019, dále soud přiznal za 7 úkonů po 5 100 Kč á úkon za úkony-převzetí zastoupení Mgr. Boučkem, doplnění k výzvě soudu ze dne 5.6.2019, účast na jednání dne 27.6.2019 v době od 13:00 do 15:35 hod počítaný s ohledem na délku jednání za 2 úkony dle § 11 odst.1 AT, účast na jednání dne 16.9.2019 v době od 8:30 do 11:48 hod počítaný s ohledem na délku jednání za 2 úkony dle § 11 odst.1 AT, účast na jednání dne 14.11.2019 tomu soud připočetl 9 paušálních náhrad po 300 Kč dle § 13 odst.4 AT, a 21 % DPH za úkony a paušální náhrady za tyto úkony, které provedl Mgr. Bouček, když tento je plátcem DPH na rozdíl od Mgr. Jilkové. Celkem se jedná o částku 57 138 Kč. Soud pak přiznal žalobci 55,2% z částky 57 138 Kč, tj. částku po zaokrouhlení ve výši 31 540 Kč

40. Lhůta k plnění ve vyhovujícím výroku o věci samé i ve výroku nákladech řízení byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst.1 část věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho písemného doručení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 14. listopadu 2019

Mgr. Karolína Šorbanová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. listopadu 2020.